

לכח המאמר מדרבנן, ואין האחד יכול להפריע לשני.

ב. ושיש מאמר אחר גט.

שאם נתן גט לראשונה ועשה מאמר בשניה, הועיל מאמרו להצריכה גט ממנו [בנוסף לחליצה], ולאסור אותו בקרובותיה.

ואין אומרים שהגט נחשב כחליצה, עד כדי כך שאחריה לא תופס מאמר בשניה.

ומוכיח מכאן רב אשי שהשוו חכמים את כחם של המאמר והגט:

שהרי **אי גט עדיף** ממאמר, לנתק אותה עד שלא יועיל בה מאמר — **לא ליהני מאמר** הנעשה בשניה, **אבתריה**, לאחר הגט.

ואי מאמר עדיף מגט, שמועיל המאמר לכנוס אותה מדרבנן עד שלא יועיל עוד גט בשניה לפסול את כניסתה — **לא ליהני גט** שניתן לשניה **אבתריה**, אחר המאמר שנעשה בראשונה, לפסול את מאמר הראשונה.

אלא לאו, שמע מינה, שהגט והמאמר — **כי הדדי נינהו**.

ומסיקה הגמרא: **אכן שמע מינה**.

וכיון שהם שוים, נמצא שחליצת בעלת הגט וחליצת בעלת המאמר, שוות הן, וכיון ששתיהן שוות בגריעותן, יחלוץ לאיזה מהן שירצה.

אמר רב הונא אמר רב: ב' אחיות יבמות שנפלו משני אחים לפני יבם אחד —

ובשעת נפילתה של הראשונה היא היתה מותרת ליבום, הרי יש בדבר הזה ארבע הלכות, בשני ענינים.

הענין האחד, כשהיו שתי היבמות קיימות.

א. **חליץ לראשונה**, לאחות שנפלה ראשונה — הותרה הראשונה לשוק.

ב. **חליץ לשנייה** — הותרה השניה לשוק.

אך השניה אסורה ביבום, שהרי היא אחות חלוצתו.

והוא הדין אם היה קודם חולץ לשניה, ואחר כך לראשונה, היא היתה מותרת לשוק.

הענין השני, כאשר מתה אחת מהיבמות:

א. **מתה האחות שנפלה ראשונה** בלי שנחלצה — **מותר** מעתה **בשנייה**.

שהרי שוב אין היא אחות אשתו.

וזאת, אף על פי שבשעת נפילתה היא היתה אסורה ליבום, שהרי אחותה שנפלה ראשונה היתה קיימת וזקוקה ליבום, והיתה אסורה השניה עליו מחמת "אחות זקוקתו".

וחידש רב, שבאיסור אחות זקוקה, שהוא רק איסור דרבנן, אין נוהג הכלל ש"כל יבמה שאין אני קורא בה בשעת נפילה יבמה יבוא עליה, הרי זו אסורה עליו עולמית".

ב. **ואין צריך** לומר שאם **מתה שנייה**, **שמותר בראשונה**.

משום דהויא הראשונה **יבמה שהותרה** ליבום בשעת נפילתה, **ונאפרה** לאחר מכן כשנפלה אחותה, ואסרה אותה מחמת "אחות זקוקה", וחזרה והותרה בשעת מיתת השניה —

שתחזור להיותירה הראשון!

ורבי יוחנן אמר: **מתה שנייה** — **מותר**